

CLAUS HOULBERG

Claus ble født i København 11.06.1946. Han ble opprinnelig utdannet som arkitekt. Har tre barn. Gift med Laila Houlberg. Begynte å studere astrologi i 1969 og har siden produsert en mengde foredrag, artikler, bøker og radioinnslag m.m. innenfor astrologi.

Han har vært medarbeider ved Astrologisk Museum siden 1999. Formann for Dansk Astrologforening 1999-2000. Har vært redaktør av forskningstidsskriftet Cornelius og infobrevet Sophie. Er nå bl.a. redaktør for Astrologisk museums internasjonale skrift Tycho.

Han har hatt selvstendig praksis som både psykoterapeut og astrolog siden 1987. I 1990 dannet han sammen med sin kone Jupiterskolen (en skole for astrologi og psykoterapi) på øya Bornholm i Danmark hvor de bor i dag. Claus og Laila arbeider også med å skape et havdelfinarium på Bornholm.

For mer info om Claus Houlberg besøk hjemmesiden til Jupiterskolen: www.jupiterskolen.dk

INTERVJU MED CLAUS HOULBERG

Dette intervjuet handler bl.a. om Claus Houlbergs spirituelle vei, om astrologi, psykoterapi, kanalisering, delfinarium på Bornholm, fremtiden og Norge og Nordens rolle i den sammenheng.

Intervjuet er foretatt av Henning Jon Grini og Mona Rist hjemme hos henne. Teksten er overført til pc av Kari Norheim.

Henning: Hvordan startet egentlig din interesse for det spirituelle og åndelige? Var det en spesiell opplevelse, eller?

Claus: Ja, det er en meget interessant historie fordi det startet faktisk med angst. Jeg har senere funnet ut at angst kan være en fantastisk motiverende faktor til åndelighet. Som et forholdsvis ung menneske fant jeg ut at jeg led av

angst som jeg ikke kunne definere. Jeg tenkte det måtte være noen som hadde skrevet om det, så jeg leste forskjellige skrekk historier.

Henning: Så du leste skrekkhistorier?

Claus: Ja, for det måtte være en som hadde beskrevet den tilstanden jeg hadde. Jeg var på jakt og Edgar Allan Poe var tett på, men det var ikke det som sa "pling", den er det. Jeg fikk gjort meg bekjent med det som var av dyktige folk på det området. Det var de fire store. Nathalien Hawthorne var også ok. Det var han som beskrev hekseprosessene i Salem. Så var det Ambrose Bierce. Han var en skarp fyr og også ok. Men det var først da jeg kom over H. P Lovekraft at jeg fant den. Han har skrevet noen historier og der var den. Det er ikke mange som kjenner ham, men han kunne også forklare hvor angsten kom ifra. Det var litt overraskende men det klinger fint inni meg: Misbruk av okkulte krefter. Etter det behøvde jeg ikke lete mer, det

var det. Da hadde jeg funnet den. Så, det var starten.

Deretter begynte jeg så smått å snuse alle andre veier til litt astrologi og forskjellig. På et tidspunkt, ting skjer jo alltid tilfeldig på beste vis, møter jeg på et selvutviklingskurs i 1968 en skuespiller som brukte astrologi. Det hadde jeg aldri hørt om at man kunne, og det måtte jeg vite mer om. Det startet en kjedeprosess hvor jeg etter 2 mnd fikk forært en lærebok i astrologi. Der stod det mye forskjellig som jeg kikket gjennom og forholdt meg sånn løselig til. Deretter gikk det en 3-4 år til. Til slutt kom jeg til at jeg enten måtte lære meg det ordentlig eller legge det vekk. Jeg begynte på en aftenskole med en Ungarer ved navn Ferenc Szöllösi, som var blant de dyktigste på området på den tid, men det visste jeg på det tidspunkt ikke noe om. Da begynte jeg for alvor å studere det. Jeg hadde studert mye og synes selv jeg var rimelig dyktig, så jeg meldte meg på for vide-

regående og skjønnte intet av hva de sa. Jeg meldte meg deretter på et grunnkurs, ydmykhetskurs. ”latter”.

Men alt sammen startet med angst. Faktisk fant jeg ut at det ikke var angst men en eller annen grad av redsel. Dette fant jeg ut siden var mer presist som psykoterapeut, hvor det er viktig å være presis med ordene.

Henning: Jeg hadde noe lignende jeg også etter at jeg for mange år siden så Eksorsisten. Den gjorde noe med meg.

Claus: Den har jeg ikke sett. Det besluttet jeg meg for for mange år siden. Det har jeg hørt andre også har hatt.

Henning: Har det vært noen andre som virkelig har betydd noe for deg på den åndelige veien?

Claus: Ja, samtidig med han astrologen møtte jeg en som sa han studerte esoterikk. Det visste jeg ikke hva var og hadde ikke hørt noe om. Han fortalte det var noe med de gamle mestrene som Moses osv. Det synes jeg hørtes spennende ut og begynte og lese litt om dem. Etter hvert ble jeg kjent med forskjellige navn. Min daværende kone og jeg reiste på ferie til Sverige til et helsekosthjem som het De Tre Gulrøtter. Det viste seg å være drevet av tre dansker med humoristisk sans.

Der møtte jeg en fyr som lå henslengt på plenen og leste et manuskript. Han sa han het Ronald Beesley. ”Det navnet har jeg hørt før, det høres ut til å være spennende”, sa jeg. Han sa det startet et kurs akkurat når vi kom hjem fra ferie. Og bang, så satt vi på skolebenken. Det viste seg å være en gruppe i Danmark som arbeidet med de tingene han lagde, som ble avsluttet på et kurs han selv ledet. Så jeg har møtt ham. På det tidspunkt hadde jeg begynt å bli litt trett av ham fordi alle disse damene pratet om ham som Mr Beesley med tilbakeholdt åndedrett og underdanig stemme. Så jeg tenkte at hvis han var sånn, så var jeg Gud. Men det var han altså ikke. Han var helt nede på jorden og en hyggelig fyr med masse humor. Men i det øyeblikk han begynte å tale skjedde det noe og jeg skjønnte han ikke var hvem som helst. Ifra det øyeblikk var jeg solgt. Jeg gikk i Beesleygruppen til jeg ble kastet ut. ”Latter.”

Da skjedde det merkelige underveis, at da min daværende kone var på ferie og jeg satt alene hjemme og redigerte noe fikk jeg plutselig en klarhøring. Bang, det var plutselig noen som talte inni mitt hode. Det var noe merkelig, dette hadde jeg ikke opplevd før. Det var så menn Jesus Kristus... god dag. Ok... det var ikke mitt inntrykk, hva nå enn det var for noe. Dette måtte jeg se å finne ut av hvordan hang sammen.

En god venn av Beesley mediterte under

en verdensospennende meditasjonsgruppe som het Sahaj Marg. Det er ikke så mange som kjenner til det, det er ikke kommersielt, men veldig effektivt.. Han snakket om at jeg skulle bli med. I virkeligheten er jeg veldig skeptisk av natur. Men jeg ble med og satt og mediterte foran en mester. Jeg skal si det virket, så hårene reiste seg - takk. Jeg ble med der i ca et år, så fikk jeg en fornemmelse av at jeg skulle begynne å meditere selv. Det er noe med det å være en del av en gruppe med normer, disiplin osv. Det går ikke for lenge av gangen. Deretter begynte jeg og meditere for meg selv.

Når jeg da fikk den klarhøringen tenkte jeg at jeg får ta Jesus inn på prøve. Det må ha et formål å kanalisere. Jeg ville se om det å meditere alene fungerte like godt som sammen med andre. Det gjorde det. Ok, så var det i orden. Det viste seg at så forsvant den astrologiske evnen. I den forstand at jeg plutselig kunne se inkarnasjonsforløp. Jeg hadde fått klar-synte evner.

Henning: Kunne du se hva som helst?

Claus: Ja, jeg kunne dykke ned på forskjellige steder og se hvordan folk så ut og hva som skjedde. Når det var bruk for

---

”Måten å oppjustere seg til nye ting å, er å gi slipp på noe. Vi må hver især gi slipp på noe fordi de har hatt sin tid.”

---

det. Når man har litt viten om historien kan man finne ut at det må være ca. der. Så var jeg plutselig ikke astrolog mer, jeg var clairvoyant. Det fungerte et halvt år så sluttet det. Så var jeg ikke det mer. Hvis man kan noe og så plutselig ikke kan, hva gjør man så? Later man som man kan eller holder man opp? Det er en klassisk prøve. Den var så tydelig, så den kunne jeg se, så jeg holdt opp. Sånn er det.

Det var også det at jeg var clairvoyant og hadde Jesus i øret som gjorde at jeg ble kastet ut av gruppen. Jesus meg her og Jesus meg der – ut. ”Latter”. De ville ikke ha konkurranse, farvel.

Det var litt turbulent, men meget viktig, fordi på et tidspunkt hadde jeg en klar fornemmelse av at det var en akseptert forbindelse. Samtidig som jeg hadde akseptert dem og forbindelsen. Det var det. Så forsvant klarhøringen og. Den var ikke viktig mer. Jeg visste godt hva jeg hørte til. Sånn har det vært hele tiden siden.

Mona: Så du har opplevd en del prøvelser?

Claus: Ja det kan jeg love. Der forbindelsen skjedde, det var hårreisende. Det

var en kvinne som hadde et hus hvor hun samlet grupper, men hadde store problemer selv. På et tidspunkt fant hun ut at hun skulle snakke med meg. Underveis i samtalen kunne jeg merke det var et eller annet galt. Det kokte ned til et spørsmål hvor hun måtte velge mellom lyset og mørket. Så sier kvinnen ”gud hjelpe meg hva er forskjellen?”. Jeg tenkte, Vår Herre, det var galt dette her. Så skjedde det noe merkelig inni meg. Et eller annet inni meg sier, jeg vet ikke om det var meg eller noe annet. ”Så tok jeg hennes mørke på meg”. Og så tok jeg hennes mørke på meg. For å befri henne for det, fordi hun hadde vanskelig for å fungere, synes jeg, så jeg måtte gjøre et eller annet. Jeg vet ikke hvor klokt det var.

Når jeg gikk derfra på en lang mørk vei var det akkurat som om noe hang på meg, så jeg krøkket meg sammen og hadde vanskelig for å rette meg opp. Da dukket det opp et mantra. Når jeg sa dette mantraet hadde jeg fokus. Og det var: Jesus Kristus er min mester og jeg hans disippel. Det var veldig sent så det gikk ingen busser. Jeg bodde helt i andre enden av København og gikk 10 - 15 kilometer til jeg var helt utmattet og falt helt om hos en venn. Da jeg våknet neste morgen var alt helt i orden, jeg hadde det helt fint. Jeg satte meg opp på sengen og veltet over ende. Jeg reiste meg opp igjen og ble skubbet overende. Da var det en klar stemme som sa inne i meg ”nå er vi to ett” sier han så. Helt fysisk. Meget besynderlig.

Jeg har opplevd noen besynderlige ting. Mange ville tro det var veldig dramatisk, men det var det ikke. Det var bare det. Siden det har jeg bare hatt en klar fornemmelse av at sånn er det.

Det er faktisk ikke en historie jeg forteller særlig ofte nei, men sånn er det.

Mona: Men hvem var det?

Claus: Det var Jesus, Himself.

Mona: Og det følte du helt klart?

Claus: Å ja, det var ingen tvil om det. Og sånn har det vært siden. Det er så glassklart for meg at det er ikke noe jeg har behøvd å fortelle om siden. Så det er noen som har hatt stor betydning for meg. Det er Beesley, og han Chandra. De to, og i virkeligheten han astrologilæren fordi han lærte meg å ha stor respekt for praksis. Det er fint med teori, men du skal kunne bruke det i praksis. Det samme sa Beesley. Du kan ha mange teorier, men man gjør sånn her. Det samme med Ram Chandra, det er fint med meditasjon, men det skal virke. Alle tre sa: Det skal virke i praksis eller så glem det. Det er jeg meget takknemlig for.

Det som hører til den astrologiske historien er at jeg har ingen jordtegn. Jeg skulle selvfølgelig lære respekt for praksis. Så det var helt perfekt. Jo, de har

spilt en stor rolle.

Laila begynner nesten å jodle når jeg snakker om Beesley. Hun kan merke han har betydd mye. Den siste som har hatt stor betydning for meg åndelig sett er min kone Laila, helt klart. Hun har gått via andre grupper og skoler som Rosenhaven, Asgeir Lorentsen, Steen Landsy og Kosmos Senter og truffet andre mennesker.

Mona: Men det er jo fint at dere kunne forenes og trekke på det beste av hverandre!

Claus: Vår vei har vært fullstendig forskjellig og veldig fint supplerende ja, samtidig som vi har hatt ganske parallelle løp. Både hun og jeg var i kontakt med Birgit Klein i ca. 1 år før vi traff hverandre. Det var også der jeg fikk min første direkte kontakt med den åndelige dimensjon med energi, ord og det hele. Vi har også vokst opp i samme område i København. Vi traff bare aldri hverandre. Laila har den egenskap at hun kan snakke med bestyrelsen. Det var veldig klart når vi traff hverandre at her skjedde det noe spesielt. Vi har hatt kontakt med den åndelige verden siden. Vi har kjent hverandre i 21 år nå. Hun er helt klart min læremester. Ja, Ja, det er et firma hånd i hånd.

Henning: Du er opptatt av å bygge bro mellom våre dagers vitenskap og astro-

logi?

Claus: Det har jeg vært ja.

Henning: Du er ikke så opptatt av det nå lenger, kanskje?

Claus: Jo og nei. Forstått på den måte at på midten av 90 tallet kom Internet inn. I 1997 startet det første danske Internet forum om astrologi. Det startet i dagbladet Politikkens regi. Det ble startet av en ildsjel som heter Jens Peder Hansen og

---

”Det vil bli kalt på andre former for lederskap i nærmeste fremtid. Ikke bare at personer blir byttet ut. Men andre former for lederskap som definerer annerledes hva som er viktig.”

---

ble plassert under vitenskap. Det gjorde at alle skeptikerne kom på banen. Det var masse debatter over måneder. Så fant jeg ut at jeg ville vite hva det var skeptikerne hadde i mot det. Fordi jeg trodde de visste hva de talte om. Det viste seg at det visste de ikke. Det var en forbløffende oppdagelse. De visste ikke hva astrologi var. Hva mente de når de sa vitenskap? Det visste de heller ikke. Men det var mange ord. Det tok meg litt tid å

finne ut av det og komme over det. Med vitenskap viste det seg at de mente naturvitenskap, og det er astrologi ikke, det er det astronomi som er. Siden var jeg så opptatt av å definere hva slags vitenskap astrologi var, og det er humanvitenskap. Det var en modningsprosess som landet med det lille bladet Cornelius, oppkalt etter Cornelius Agrippa, det var han som prøvde å bygge bro, og det var det.

Henning: Jeg husker jeg var innom noen artikler du skrev en gang i tiden, og det var mange!

Claus: Ja, jeg har ikke telt eksakt, men det er rundt 300. Jeg har 30 års artikkel-skriveri bak meg, siden 1977.

Henning: Nå kommer jeg litt inn på det du snakket om i sted. Det at du har kontakt med energier fra det åndelige plan. Hvordan hjelper de deg i ditt daglige virke?

Claus: Fantastisk mye. Fordi mitt offisielle virke er som psykoterapeut. Energiene virker sånn at når jeg sitter overfor en klient kan jeg merke vedkommendes energi inne i meg og således hvor klienten er hen i seg selv. Til å begynne med arbeidet Laila og jeg mye med healing. På et tidspunkt fant vi ut at alt vi gjorde var healing. Så det ga ingen mening å si, nå healer vi og nå healer vi ikke. Alt er healing.

Fordi, når man driver med psykoterapi oppstår det en helt spesiell form for fortrolighet, et energifelt man kaller ”det terapeutiske rom”, og når man driver med astrologi oppstår det samme, bare det kalles ”det astrologiske rom”. Det er et healingfelt. Derfor går det ikke ann å skille det. Det er en kunstig atskillelse av noe abstrakt som finnes fullstendig sammenflettet i praksis.

Så har jeg prøvd å sammenflette psykoterapi og astrologi. For det har mange sagt at det må man da kunne gjøre. Men det har jeg funnet ut at går ikke fordi: Som psykoterapeut er det klienten som arbeider, og som astrolog er det jeg som arbeider. Så det er to vidt forskjellige arbeidsformer som ikke lar seg forene i praksis. Men selvfølgelig tenker jeg som terapeut når jeg arbeider som astrolog, og som astrolog når jeg arbeider som terapeut. Så på den måten er det forenlig.

Henning: Er det noe disse energiene fra det åndelige plan kan fortelle oss nå? Da jeg var på et kurs med deg for ca. ti år siden sa du at du kunne se noen trender hvor følelser ville bli langt vanligere i form av f. eksempel realityTV - Det har jo slått til til de grader!

Claus: Ja, men sånn er det. Jeg oppfatter det handler om lydhørhet. Det handler om å høre etter. Vi er ganske mange som får inspirasjon, men ikke alle hører etter. Jeg opplever ikke kanalisering som noe spesielt, det er noe alle kan på et eller

annet tidspunkt.

Henning: Så det du mener er at alle ikke er like flinke til å lytte?

Claus: Ja. Det er det største problemet - å høre etter. Det er faktisk det vi trener mest på her på Jupiterskolen. Det er den ene halvdel, den andre er at man skal kunne romme det man oppfatter, og det er noe annet. Fordi man gjerne kan høre noe som ikke passer. Nei, det passer ikke inn i mitt bilde, så kvitter man seg med det igjen. Det og langsomt venne seg til å romme noe mer enn man pleier er en treningssak. Man kan ikke lese seg til det. Man må øve.

Henning: Så har man de som kanalisierer uten at bevisstheten er til stede, såkalte transemedium. Fordi bevisstheten er forstyrrende når den er tilstede.

Claus: Det er etter min beste overbevisning en foreldet form, fordi den er meget følelsesmessig betonet. Det eksisterer fremdeles og det fungerer fint, men hvis man er uforsiktig oppstår det noen følelsesmessige komplikasjoner ved å arbeide på denne måten. Den andre formen fungerer telepatisk og er fullstendig dagsbevisst. Når jeg sitter her og snakker med deg kan jeg ikke skille mellom hva som er bare meg og hva som er kanalisering. Jeg er også likeglad.

Henning: Er ikke det et godt tegn da?

Claus: Bare det virker og at det er riktig. Jeg har blitt mindre og mindre interessert i det som fenomen. Det som er viktig for meg er at det føles riktig. Pussig nok er det noe som har fulgt meg og på et tidspunkt blitt mindre og mindre avgjørende. Akkurat som hvilke trinn på stigen man befinner seg på når det gjelder forskjellige innvielser osv. er meg fullstendig likegyldig.

Det som er viktig å huske er at man kan fungere der man er.

Henning: Samme med meg. Jeg husker du sa den gangen du var her at det var tre stykker som hadde vært med deg, og det var spennende at de hadde vært her synes jeg. Men det betyr i det store og hele ingen ting!

Claus: Nei, men inne i arbeidet merker jeg hvem jeg har med meg som hjelper. Utifra en klar forståelse av at jeg faktisk ikke kan veldig mye. Men jeg kan brukes.

Henning: Men det er jo fint å si hvem som er med!

Claus: Det var en gang jeg satt meg ned for å meditere på det. Da fikk jeg en klar fornemmelse av at det var tre mestre, St. Germain, El Morya og sannsynligvis Tibetaneren. De dannet en trekant, sånn som teosofene snakker om en treenighet og Monaden. Så gikk det en sånn klar lysstråle ned igjennom issen – og det var det. Og jeg visste jeg ikke var alene. Da kunne jeg rolig gå i gang. Det var ikke

noe mer i det enn det. Det var ikke sånn at man setter seg ned og drikker kaffe. Det var bare en klar kontakt. Det var mest for å berolige meg.

Henning: Hvor står menneskeheten og verden i dag?

Claus: På terskelen. Masse latter.

Henning: Hva kan vi forvente oss av trender fremover?

Claus: På midten av 90- tallet skiftet Pluto tegn. Det gjør den også i 2008. Vi to møtes tydeligvis hver gang Pluto skifter tegn. Latter igjen. Da går den fra Skytten hvor den har vært lenge, til Steinbukken. Det vil si at samtlige ledere vil gå i krise.

Henning: Samtlige ledere?

Claus: Ja. Ledelsesfunksjoner vil bli tatt opp til revisjon. Er det ekte ledelse eller er det falsk ledelse. Er det noe man mener eller later man som om. Det vil si at det blir krise på alle plan i samfunnet fordi ledelse er mange ting. Det er helt fra statsledere til de små enhetene i samfunnet. Det vil si at dem som har tatt spiritualiteten seriøst, høyst sannsynlig vil bli kalt på, som ledere i situasjoner hvor andre ledere faller fra. Så sånn sett ser jeg på det som vi er på vei ut av le-

---

”Spirituelle mennesker blir trent i å se. Se virkeligheten i større sammenhenger og perspektiver. Det er noe som vil bli kalt på om ikke lenge.”

---

kestuen.

Henning: Jeg skjønner ikke helt hvordan det skal foregå, men jeg stoler på det.

Claus: Vi får jo se. Jeg vet ikke om det er sånn det vil foregå, men det er det bildet jeg har av det. Ledelse er mange ting. I virkeligheten handler det om å ta den oppgaven seriøst som man står i og gjøre det som mangler, uansett på hvilket nivå. Det er ikke sånn at man går inn og sier, ”Nå vil jeg lede”. Men hvis institusjoner faller fra hverandre må de lede de som kan se hva som mangler, og gå inn å gjøre det. Det er et godt ordtak som sier at ”hvis ikke den som ser hva som trengs gjør det, hvem skal så gjøre det”. Spirituelle mennesker blir trent i å se. Se virkeligheten i større sammenhenger og perspektiver. Det er noe som vil bli kalt på om ikke lenge. Noen ganger er det å vaske doer, noen ganger å slå i bordet, andre ganger å føre ordet hvis det er noen som ikke kan finne ut av det. Det er hundre ting.

Balansen i samfunnet vil forandres markant og det henger sammen med den artikkelen Miranda skrev her i Ildsjelen tidligere (nr.4 – 2006), om at det her i august ble definert to nye planeter i

vårt system, Ceres og Eris. Det har ikke skjedd noen sinne før. Det er to kvinnelige planeter. Den arbeidende seer Ceres og den intelligente, men også intrikate Eris, heksen. Den ene er en såkalt personlig planet. Det har ikke skjedd siden oldtiden. Og den ligger ennå lenger ute enn Pluto. Sist det kom 2 nye kvinner var den nordlige måne og den forførende Venus. Det som skjer er en forskyvning mellom det maskuline og det feminine. Vi har fått flere kvinner inn på Parnaset.

Henning: Så ting kan gå fort?

Claus: Man ser det i samfunnet med kvinnelige presidenter osv. Det blir kalt på andre former for lederskap. Ikke bare at personer blir byttet ut. Men andre former for lederskap som definerer annerledes hva som er viktig. Uten å definere hva som er viktig kan man ikke handle. Så når du spør hva som står og venter rett rundt hjørnet så er det i hvert fall det.

Henning: Kjempeflott!

Claus: Over litt lengre perspektiv går Uranus inn i fiskene i 2010. Sist den startet en ny syklus startet Dansk astrologi, det var i 1925. Da ble den første bok om astrologi utgitt i Danmark etter renessansen. Nå starter en ny syklus og det kommer en ny impuls. Uranus er et alternativ. Det som ikke er verd å samle på dør hen om ganske få år. Det som er tull forsvinner. Det som fungerer vil bli integrert i den alminnelige helsepleie. En gang var det alternativt å vaske hendene. Det var det noen som ble kastet ut av legeföreningen for. Alternativt pjatt. Alt nytt har på et tidspunkt vært alternativt. Så går det en generasjon så er det normalt.

Henning: men nå går det fortere?

Claus: Det tror jeg. Disse to planeter tyder på det. I virkeligheten er de fleste mennesker intuitive og oppfatter at det er et eller annet galt. Dermed stiger stressnivået. Så prøver man å gjøre det man pleier, bare dobbelt så mye, arbeide mer, drikke mer osv, og håper at det hjelper. Men det gjør det ikke.

Henning: Hva er det som er galt da?

Claus: At mange av de måter vi gjør ting på ikke lenger svarer til den virkeligheten vi står i.

Virkeligheten utvikler seg hele tiden, men bevisstheten vår blir noen ganger hengende i bildet av hvordan den er. Avstanden mellom vårt bilde av virkeligheten og hvordan den faktisk er har blitt temmelig stor. Så går vi i krise fordi vi ikke kan få ting til å fungere. Vi navigerer alltid etter ett bilde, med mindre vi er så eminent dyktige til å leve i nuet at vi kan se den hele tiden. Og det er nok de færreste av oss.

Henning: Hva mener du?

Claus: Vårt indre bildet av virkelighe-

ten passer ikke til virkeligheten vi står i. Hvis vi prøver å navigere etter det virker det ikke. Eller så gir det noen resultater som vi ikke vil ha. Så prøver man å lage virkeligheten om i håp om at det virker. Hvorimot man til sist blir tvunget til å lage sin personlige virkelighet om ved at det oppstår kriser, arbeidsløshet, blir skilt eller andre ting som gjør at man blir tvunget til å redefinere sin vei. Jeg synes det er et stort gode, men meget ubehagelig. Latter.

Og du har korrekt i at det går fort, skremmende fort. Det må vi leve med. Men til gjengjeld kan jeg se at Uranus som er planeten for nytenkning går gjennom fiskenes tegn, som er det siste tegnet i dyrekretsen. Det er der man avviker alt som ikke kan brukes. Måten å oppjustere seg til nye ting å, er å gi slipp på noe. Vi må hver især gi slipp på noe fordi de har hatt sin tid. Det betyr ikke det er noe dårlig, men det er ikke tidssvarende. Pluto skifter tegn til steinbukken og Pluto er i esoterisk astrologi Verdensdisippelen. Den forteller noe om hvilke prøver vi blir satt på kollektivt. Det er kulminasjonen av en utvikling som startet på 70-tallet. Det har vært 30 års tilløp til det som skjer nå. Vi har begynt å bli gamle nok. Vi må begynne å innstille oss på at vi skal snart på arbeid. Det kan bli gøy.

Henning: Hva med 2012, betyr det noe?

Claus: Det med Mayakalenderen? Ja, det betyr at Mayakalendere starter forfra. He he.

Det er en syklus som har sin ende, og at en ny syklus starter ganske snart. Det vil si at det er noen gamle forklaringsmodeller og adferdsmodeller som er nødt til å bli skrotet.

Henning: Så de sier det samme?

Claus: Ja, det synes jeg da. De forteller den samme historien at det er på tide å skifte dag.

Henning: Vi trenger sårt til forandring og da!

Claus: Ja, så er vi tilbake til det gamle motto: Er du en del av løsningen eller problemet?

Det vil si er du en av dem som er med på det som peker fremover, eller en av dem som klammer seg til gamle mønstre som tilsynelatende fungerer? Det er en periode som krever mye mot. At man tør å springe ut og håpe at det er vann i bassenget. Derfor vil vi i de kommende årene oppleve en stigende frykt. Det kan vi merke allerede. Mennesker blir nervøse og redde.

Henning: På grunn

av at naturen er i ulage?

Claus: Ja, og mange andre ting. Folk gjør ting av skrekk. Jeg opplever ofte at det ikke er konkrete personlige årsaker. Det er tiden – og tidspresset. Det er veldig mange som fornemmer at de må skynde seg, de vet bare ikke hva de skal skynde seg med. Det er en fornemmelse av at tiden er kort?.....

Henning: Hva med Norge og Norden?

Claus: Norge og Norden, det har jeg en liten historie om. Holger Stamberg og jeg satt oss ned og diskuterte litt. Holger kjenner Tibetanerens skrifter godt. Så sier Holger at Tibeteneren snakker om Skandinavias horoskop. Det hadde jeg aldri hørt om. Han trodde det måtte være noe kosmisk og sånt. Men jeg sa at horoskop er noe konkret som skjer på denne jord. Så sier jeg, Holger du kjenner historien, når ble Skandinavia forent, det var noe med Kalmarunionen osv; Holger sier ok. Han for hjem og slo det opp og fant en dato. Det var en kroning, og den foregår alltid kl.12.00 i kongelige kretser. Det var akkurat som tibeteneren sa, solen stod i vekten og ascendenten i krepseren. Det er en felles ånd i Norden. Vi er et broderfolk. Ram Chandra hadde noen klare forutsigelser for Norden og

---

”For en periode blir Norden fantastisk viktig som åndelig innstrømningspunkt. Jeg tror det er derfor vi opplever at det skjer en del på mange felt nå, at det er en opptrapping til de tider.”

---

verden. Han sa at på et tidspunkt ville det bli mye krig og uro i India. Så Indias rolle som Åndelig leder ville bli forstyrret. Norden ville da bli verdens åndelige overhode hvor den åndelige innstrømmingen er sterkest, for en periode. Inntil India igjen kan gjenoppta sin funksjon. Så for en periode blir Norden fantastisk viktig som åndelig innstrømningspunkt. Jeg tror det er derfor vi opplever at det skjer en del på mange felt nå, at det er en opptrapping til de tider. Norden er et spesielt sted å være. Jeg har det fantastisk fint her. Jeg har ikke lyst til å reise ut i verden, fordi jeg har det fint her.

Henning: Dere planlegger å starte et havdelfinarium på Bornholm. Hvorfor, vil du fortelle litt om det?

Claus: Ja, det er selvfølgelig også en spirituell impuls. Og det er fordi jeg opplever at delfiner er energivesener og de kan noe med healing. Det skal foregå i havet i deres naturlige element. Vi ønsker å lage et forskningscenter hvor vi, delfiner og mennesker, kan bli kjent med hverandre. Vi vet delfiner har påvirkning på autister osv, så dels medisinsk, dels psykologisk, på siden av turisme. Det er tanken. Turisme i Danmark varer i 3 mnd, så utover det tenkes undervisning av skoleklasser, forskning osv. Delfinier er faktisk den raskest voksende turismen i Europa. Det eneste delfinariumet som foregår i havet i Nord Europa er i Danmark på Fyn. Ellers er det et i Svartertehavet og et i Rødehavet. De andre er i tanker. Det er en del problemer som må bli løst både finansielle, tekniske, ekspertise osv. Samt innhente konkret informasjon til pilotprosjektet om konkret utforming. Vi har vært litt rundt blant annet i Sverige for å lære litt om hvordan man gjør det. Men jeg regner med det vil bli løst. Vi venter på grønt lys. Så har vi et prosjekt selv som handler om å trene på å snakke med delfiner. Laila har den evne til å snakke med bestyrelsen. Når vi var nede i Eilat stilte Laila seg opp og begynte og tale telepatisk med delfiner uten å tenke over det - hva er det jeg gjør? Så er det en skjønn liten historie. Vi hadde jo lest om delfiner. Så spør Laila: Er du et rom – vesen? Så svarer delfinen! Er vi ikke alle det? Masse latter. Fullstendig ufattelig arrogant. Her lever vi på en liten planet i ytterkanten av galaksen, og tror at alle andre er rom – vesener, unntatt oss. Den husker vi.

Henning: Så delfinen synes det var et litt rart spørsmål, dumt kanskje!

Claus: Ja, helt praktfullt egentlig. Så kan man da også more seg litt over seg selv. •

